

NOVI SISTEM "VIDLJIVE POHRANE"

Etnografski muzej Sveučilišta Britanske Kolumbije uveo je nov i zanimljiv sistem muzejske pohrane.

Nova zgrada muzeja otvorena je 30. svibnja 1976. i čini sintezu umjetničkog i edukativnog elementa s upotrebnom namjenom deponiranja predmeta. Jedinostvenost i novina ove zgrade je u mogućnosti izlaganja raznih muzejskih zbirki kao i čitavog deponiranog materijala.

Površina cjelokupnog izložbenog prostora je 5000 m² a 2000 m² zauzimaju laboratoriji, studijske sobe i kancelarijski prostor.

Zbirka Sjeverozapadne obale Etnografskog muzeja raspoređena je, uključujući i veliku dvoranu, u prve tri dvorane, u kojima su izložene skulpture, a visoki prozori otvaraju taj prostor prema pejzažu. Upotreba danjeg svjetla u izložbenom dijelu stvara prirodnu sredinu za eksponate, uglavnom skulpture, radjene u drvu, slonovači, kosti i kamenu. Izložbeni prostor proteže se i na vanjski, otvoreni dio, gdje su izloženi totemi, te je tako uklonjena granica između "vanjskog" i "unutrašnjeg".

U četvrtoj dvorani izloženi su arheološki predmeti, prethistorijskih kultura Sjeverozapadne obale, a preostale dvije dvorane namijenjene su povremenim izložbama didaktičnog i eksperimentalnog značaja. Materijal za te izložbe može se ili posuditi ili izabrati između deponiranih predmeta.

Najveća je inovacija u toj muzejskoj zgradi sistem tzv.

"vidljivog deponiranja": time je uvelike poboljšana edukativna i naučna funkcija te ustanove.

Svrha, istaknuta u planiranju nove koncepcije muzeja, bila je omogućiti lak pristup čitavom muzejskom inventaru. Tako je prostor za deponiranje, koji zauzima 1/4 ukupne površine, organiziran u niz staklenih vitrina, ladica i polica. Tako svi su predmeti dostupni, a ujedno sa dokumentacijskim centrom muzeja, koji sadrži kartice za svaki pojedini predmet, omogućen je opširniji i efikasniji studij: prvi put je omogućeno javnosti i naučnim radnicima da pregledaju cjelokupnu etnografsku kolekciju uključujući duplikate, predmete manje vrijednosti koje inače svi muzeji posjeduju ali ih kriju. Osim toga, tim je sistemom omogućena i upotreba svih informacija o izloženim artefaktima.

Trećinu eksponata čini materijal iz Novog svijeta, trećinu iz Azije, a afrički, pacifički i mediteranski materijal predstavljaju ostali dio.

Uz kataložnu karticu, svaki su predmet vrlo iscrpno i detaljno opisali bilo učenjaci bilo osoblje muzeja, s kulturnom pozadinom i značenjem koji predmet ima za zbirku.

Zbog svoje otvorenosti, dokumentacija se neprestano proširuje i dopunjava novim informacijama i uključena je u kompjuterski sistem Nacionalnog muzeja Kanade, Nacionalnog inventara zbirki.

Predmeti u depoima naslagani su kao knjige u knjižnicama. Najprije je čitavo svjetsko područje podijeljeno na etnografske areale prema Murdochovom "Etnografskom atlasu". Taj pristup se, možda, može činiti neinventivnim, ali je najlogičniji jer određuje mjesto kulture u prostoru. Unutar svakog kulturnog područja materijal je ras-

poredjen funkcionalno: odjeća i nakit, maske i glazbeni instrumenti, igračke i igre, pogrebni predmeti, alati, posudje, namještaj i ostalo.

Najposjećeniji dio muzeja upravo je taj "vidljivog depoziranja". Studenti i ostala publika neprestano navraćaju, proučavaju, istražuju i razmišljaju. U tim prostorima čovjek putuje uz pomoć svoje imaginacije iz jedne kulture svijeta u drugu.

/ ICOM NEWS , vol. 29, n.3, 1976. p.61 /

Prijevod s engleskog: Višnja Zgaga